

Det drejede sig om at finde en Løsning herpaa ved en Fællesaktion, som — med det Formaal at ophæve den ødelæggende Konkurrence, der finder Sted mellem Eksportlandene, og erstatte den med Overenskomster — især kunde tage Sigte paa Kontingentering af Eksporten, maaske endogsaa paa Fastsættelse af Minimalpriser (Konferencen turde dog ikke give sig af med et saa vidtrækkende Program) og Fordeling af Markeder.

Det viste sig imidlertid umuligt at naa til Enighed. Den amerikanske Delegation kunde under Hensyn til de med Kontingenteringen forbundne Vanskeligheder ikke slutte sig til en saadan. Efter dennes Opfattelse var Aarsagen til den nuværende Krise i væsentlig Grad Overproduktion, og Konferencen burde derfor gaa ind for Indskrænkning af Produktionen, i Lighed med, hvad man alt havde paabegyndt i de Forenede Stater.

Hovedparten af de eksporterende Lande indrømmede, at Kornproduktionen ikke burde udvides, og i den Hensigt var der allerede rettet Henvendelse til Landbruget om at saa mindre Korn; men Virkningen heraf vilde først vise sig efterhaanden. Paa den anden Side søgte Rusland at forøge sin Produktion, som for øvrigt ikke før 1936 vilde overstige Førkrigstidens føleligt. Hertil kom, at de store Importlande, som beskyttes af Toldskrænker, ikke tænkte paa at formindske det tilsaaede Areal.

Det syntes derfor umuligt ved en obligatorisk Regulering at naa til en almindelig Indskrænkning, og man mente under disse Omstændigheder, at der kun vilde være ringe Sandsynlighed for, at selv forsigtige Bestræbelser med en nødvendig Indskrænkning af Produktionen for Øje, hurtigt kunde føre til gunstige Resultater.

Med Undtagelse af de Forenede Stater sluttede samtlige Delegationer sig til Principet om en Regulering af Udførslen.

Da Konferencen imidlertid ikke kunde naa til Enighed om en Fællesaktion, vedtog den en Række Resolutioner, der gav Udtryk for Haabet om, at en fremtidig Konference

vilde kunne udføre det Arbejde, som Londonkonferencen ikke havde kunnet gennemføre.

I disse Resolutioner udtaltes det, at Konferencen ved sit Arbejde er kommet til den Overbevisning, at blandt Aarsagerne til den nuværende Nedgang i Kornprisen bør navnlig følgende nævnes:

- 1) Tilbagevirkningerne af den almindelige økonomiske Depression, som for Tiden hersker overalt.
- 2) Den Kendsgerning, at der produceres mere Korn, end der kan sælges med Fordel.
- 3) Manglen paa tilstrækkelig nøjagtige Oplysninger vedrørende Kornbevægelserne, de forskellige Landes Behov, og de Mængder, som kan kastes paa Markedet.
- 4) Kornmarkedets nuværende usikre Tilstand.

Konferencen anbefalede en Indskrænkning af det Areal, der anvendes til Korn dyrkning, og et dybtgaaende Studium af de Midler, som maatte frembyde sig til yderligere Anvendelse af Korn til Næringsbrug og til andre Formaal.

Desuden vedtog Konferencen at oprette en staaende Komité, bestaaende af en Repræsentant fra hvert af de deltagende Lande. Denne Komité skal forelægge de paagældende Landes Regeringer bestemte Forslag om Oprettelse af et Oplysnings Clearing House, der skal forsyne de kornproducerende Lande med Oplysninger, som kan bidrage til en mere hensigtsmæssig Fordeling af Kornet paa Verdensmarkedet.

Paa det af det europæiske Studieudvalgs Kornudvalg i Genève i Juni 1931 afholdte Møde udtalte Udvalget sin Beklæggelse over, at en international Overenskomst paa bredt Grundlag ikke havde kunnet opnaas, og Haabet om, at Bestræbelserne for at opnaa en Forstaaelse vilde blive fortsat.

c) *Præference for andre Landbrugsvarer end Korn.*

Da Spørgsmaalet om at give europæisk Korn en Toldpræference var blevet taget